

for den fulde Ligestillethed mellem Mand og Hustru, og det er derfor med Anerkendelse, vi ser dette Princip gennemført ogsaa med Hensyn til Underholdspigten. Vi skal herved særlig fremhæve vor Tilfredshed med, at Hustruens Virksomhed i Hjemmet af Loven anerkendes og værdsættes saaledes, at den sidestilles med Ydelse af Tilskud i kontante Penge; denne Vurdering vil bidrage til at udrydde den endnu gængse Anskuelse, at den Hustru, der udelukkende arbejder i Hjemmet for dette og Børnene, fuldt og helt bliver underholdt af Manden og ikke selv yder noget til det fælles Underhold.

Hvad særlig § 41 angaar, kunde vi have ønsket Reglen om Bidragets Ydelse og Omfang mere præciseret, men vi indser, at dette vil være praktisk vanskeligt, naar man skal have en Regel, der kan være tilstrækkelig bøjelig i alle de meget forskellige Tilfælde, den skal omfatte. Som Reglen er, vil den i alt Fald bidrage til, at Hustruen (der jo faktisk i de allerfleste Tilfælde vil være den, der skal modtage Bidrag) vil føle sin Stilling som Hustru mere selvstændig end nu, idet hun, hvis Manden efterlever Reglen, dog vil faa noget at raade over som sit eget, selv om hun ikke har Selverhverv eller Særindtægter paa anden Maade, men udelukkende anvender sin Arbejdskraft i Hjemmet.

For de Tilfælde, hvor Ægtefællen (faktisk altsaa oftest Manden) ikke efterlever Reglen, mener vi, at en Regel som den i § 43, jfr. § 47 opstillede om Overøvrighedens Afgørelse er nødvendig, idet Retten efter § 41 ellers ofte vilde blive illusorisk. Vi er dog ikke af den Mening, at der vil blive gjort stærk Brug af Retten til at henvende sig til Overøvrigheden; det vil sikkert vise sig, at de allerfleste Ægtefæller vil afgøre deres Mellemlivende selv, men det vil være en Støtte for Hustruen, at Muligheden for Overøvrighedens Afgørelse er givet.

ad Kap. VI. Ogsaa paa dette Punkt vil vi gerne, i Overensstemmelse med vor gamle Fordring, udtale vor fulde Tilslutning til, at Forældrene stilles fuldstændig lige i Henseende til Forældremyndigheden om de fælles Børn. Men ogsaa her mener vi, der bør være Adgang til Overøvrighedens Afgørelse i Tilfælde af Uenighed; at denne Ret ikke vil blive misbrugt sikres derved, at den kun kan anvendes, naar det drejer sig om vigtige Spørgsmaal („Barnets Tarv“), og at den af Forældrene, der staar med en urimelig Fordring og derfor vil kunne vente at faa sin Fordring underkendt, vil betænke sig to Gange paa at appellere til Overøvrighedens Afgørelse.

Vi kunde have ønsket, at Tvistighederne skulde afgøres ved Voldgift, saaledes som foreslaaet i det ovennævnte af Dansk Kvindesamfund udarbejdede Lovforslag, men formentlig vil dog den i nærværende Lovforslags § 62 foreslaaede Mægling virke omtrent paa samme Maade.

ad Kap. VII. Med Glæde har vi her set Opfyldelsen af det Ligestilletheds Princip, som vi har tilstræbt i Formuesforholdet mellem Ægtefællerne. Ogsaa den særlige Regel i § 67 giver vi vor fulde Tilslutning; vi er ikke blinde for, at Kravet om Ægtefællens Samtykke til de der omhandlede Retshandlers vedrørende faste Ejendomme vil kunne frembyde visse Vanskeligheder i Praksis, men vi mener, at disse vil formindskes, naar Lovreglen bliver indøvet,

og at disse Betæneligheder maa vige for Hensynet til det, der opnaas ved Reglen, idet den hindrer, at en Ægtefælle kan blive udsat for at se hele Grundlaget for Familiens Velfærd blive revet bort uden Varsel. Lignende Betragtninger fører til, at vi ligeledes ønsker at se Reglen i § 68 om Samtykke til Retshandler ang. Løsøre gennemført; navnlig for mangfoldige smaa Hjem vil denne Regel have sin store gavnlige Betydning.

ad § 78. Vi har paa dette Punkt ønsket en Regel, der kunde sikre Ægtefællen en vis Andel i Overskuddet. Som Reglen er allattet, kan den i det højeste virke som en Opfordring til Ægtefællerne til at give den anden Part Del i Overskuddet, men vi erkender paa den anden Side, at det i høj Grad er forbundet med praktiske Vanskeligheder at forme en Regel, der vilde kunne gøre Fyldest som Norm i disse Tilfælde.

ad § 81. De Betæneligheder, som i den offentlige Diskussion er kommen frem over for denne Regel om Ægtefællers Krav paa passende Vederlag for Bistand i den anden Ægtefælles Erhvervsvirksomhed, deles ikke af os. Vi mener, at Reglen er ganske naturlig og rimelig og vil være til Hjælp for mangfoldige Kvinder, der nu arbejder gratis for deres Mand uden at faa nogensomhelst Ret til at være medbestemmede ved Overskuddets Anvendelse, mens de vilde kunne opnaa en god Fortjeneste til egen Raadighed ved at anvende den samme Arbejdskraft for andre. Hvor der er Tale om en fælles Virksomhed, saaledes at begge Ægtefællers Indskud af Arbejde er af lige Betydning, bør ogsaa hver have Ret til Halvdelen af Udbyttet. Dette kunde vi have ønsket udtrykkelig udtalt i Loven, men vi erkender, at Reglen i § 81 vil kunne gøre Fyldest i mange af disse Tilfælde, og mener, at de Kvinder, der i Fællesskab med deres Ægtefælle driver en større Virksomhed, ogsaa maa formodes at kunne sørge for selv at træffe den fornødne Aftale med ham om Udbyttets Deling.

ad § 190. Ogsaa denne Regel betyder Opnaaelsen af et af vore Maal, men vi vil gerne paa dette Punkt paany fremkomme med det Krav, vi atter og atter har rejst, nemlig at ogsaa gift Kvinde maa faa Adgang til Statens Husmandsbrug.

ad § 191. Vi indrømmer, at det vil være en lille Forbedring af den nuværende Ordning af Ægtefællers Skatteydelse, naar de vil kunne forlange at blive sat særskilt i Skat, men vi kan ikke erklære os tilfredsstillede dermed, men maa, i Overensstemmelse med det Krav, vi tidligere har gjort gældende, hævde, at den eneste retfærdige Ordning er den, at hver af Ægtefællerne betragtes som selvstændig Skatteyder, saaledes at der ikke finder nogen Sammenlægning af Indtægterne Sted. Dette Princip er efter vor Mening een af de Maader, hvorpaa man kan lette Byrden for dem, der til Gavn for Samfundet stifter Hjem og sætter Børn i Verden. Idet vi tilstiller det ærede Udvalg ovenstaaende, tillader vi os i Ærbødighed at anmode om og forvente, at Udvalget vil tillægge disse Udtalelser nogen Betydning og tage Hensyn til dem som Udtryk for en stor og gammel Kvindeforenings Ønsker og Krav.